

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: Imex Group s.r.o.**, se sídlem Milíčova 1343/16, Ostrava, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, **proti žalovanému: Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, proti rozhodnutí o rozkladu ministra průmyslu a obchodu ze dne 14. 5. 2009, č. j. 53585/08/07400/01000, ve věci prodloužení licence k obchodu s vojenským materiálem, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2010, č. j. 11 Ca 197/2009 – 76, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 14. 5. 2009, č. j. 53585/08/07400/01000, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím stěžovatele byl přitom zamítnut rozklad žalobce proti usnesení Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. 11. 2008, č. j. 44264/08/07430/07400, o zastavení správního řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení platnosti licence č. B072220936, udělené k vývozu kulometů UK-59 L, ráže 7,62 x 54r, s příslušenstvím, do Gruzie.

V podané kasační stížnosti požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku, přičemž uvedl, že *„důvodem tohoto návrhu je především ta skutečnost, že v řízení o kasační stížnosti může vzniknout nenahraditelná újma správnímu orgánu (stěžovateli), která může vzniknout za předpokladu, že správní orgán bude pokračovat v daném řízení, ačkoliv důvody obsažené v podané kasační stížnosti budou Nejvyšším správním soudem vysloveny za relevantní. Vzhledem k tomu, že se správní orgán domnívá, že jeho*

postup a rozhodnutí v dané věci bylo zcela legitimní, považuje za nezbytné posečkat do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této podané kasační stížnosti a až posléze pokračovat v daném řízení v případě, že Nejvyšší správní soud zamítne kasační stížnost.“

Žalobce ve vyjádření ze dne 25. 6. 2010 uvedl, že stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku pokládá za obecný a neodůvodněný, a proto navrhl, aby zdejší soud tomuto návrhu nevyhověl.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku následovně:

Kasační stížnost podle ust. § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatele ověřil, že zde nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz): „Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.“

Stěžovatel v podané kasační stížnosti v obecné rovině požádal o přiznání odkladného účinku. Netvrdil však, že by mu jeho nepřiznáním vznikla nenahraditelná újma, resp. tuto redukoval toliko na městským soudem uloženou povinnost pokračovat v daném řízení, kterou blíže nekonkretizoval, tj. neuvedl, v čem by tato újma spočívala, a absentující tvrzení ani ničím nepodložil. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou přitom vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu ust. § 73 s. ř. s., ve spojení s ust. § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není

tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu